

Arrest

nr. 309 674 van 11 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 9 augustus 2021.

1.2. Op 23 december 2022 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Zijn voogd en advocaat waren aanwezig.

1.3. Op 28 september 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn van etnische origine. U bent geboren in het dorp Amarkhel in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar. U woonde daar met uw ouders, uw twee broers en uw zes zussen. U ging naar school en hielp uw vader in zijn voedingswinkel.

Uw broer, G. W., werkte bij de NDS (National Directorate of Security). Hij werkte acht jaar in Paktika, waarna hij in oktober van het jaar 2020 naar Kaboel werd getransfereerd. In februari 2021 kwam de taliban op een week tijd drie maal langs bij uw vader. Ze zeiden hem dat zijn zoon, G. W., moest stoppen met zijn werkzaamheden. Indien hij niet zou stoppen zouden ze zijn andere zoon, u, arresteren en meenemen. Uw ouders besloten u weg te sturen en u verliet de volgende dag het ouderlijk huis. U ging naar het huis van uw zus in Sabzabad (district Surkhrod) en vertrok meteen naar Nimroz, vanwaar u Afghanistan verliet.

U werd als kind op weg naar school lastig gevallen door jonge mannen die knappe jongens zochten om seks mee te hebben.

U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Frankrijk en andere u onbekende landen naar België, waar u op 9 augustus 2021 aankwam. U diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw taskara en die van uw ouders en uw broer, de badge van de NDS van uw broer, vier certificaten van uw broer en een foto van uw broer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk maakte dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw verklaringen vragen doen rijzen met betrekking tot uw herkomst in Afghanistan. Zo bleek uw geografische kennis uitermate beperkt. Gevraagd naar districten nabij Surkhrod, uw eigen district, noemde u Surkhrod, Ahmad Zai, Hejrat Qala en Kommandani op (CGVS, p. 13). Gevraagd of u weet wat een district is, verklaarde u dat u in Surkhrod woonde (CGVS, p. 13-14). Gevraagd welke districten rond Surkhrod liggen, noemde u opnieuw Kommandani op (CGVS, p. 14). U verklaarde hierbij dat u eigenlijk nooit buiten uw district bent geweest (CGVS, p. 14). Gevraagd of u nog andere districten in Afghanistan kent behalve Surkhrod, noemde u Bamyán en Surkhrod op (CGVS, p. 14) en verklaarde u dat u het verder niet weet en dat u heel jong was (CGVS, p. 14). Noch Ahmad Zai, Hejrat Qala, Kommandani en Bamyán betreffen districten van Afghanistan. Dat u niet in staat blijkt om een ander district te benoemen behalve uw eigen district, doet verbazen.

Verder weten uw verklaringen met betrekking tot de Afghaanse maanden niet te overtuigen. U verklaarde dat u in de zomer drie maanden schoolvakantie had (CGVS, p. 15). Gevraagd in welke maanden dit viel, herhaalde u dat dit in de zomer viel (CGVS, p. 15-16). Gevraagd naar de maanden waarin u vakantie had, zei u dat de eerste maand Hamal is (CGVS, p. 16). Opnieuw gevraagd in welke maanden u vakantie had, antwoordde u dat u in Jaddi (december-januari volgens de westerse kalender) ook vakantie had (CGVS, p. 16). Later werd u gevraagd naar de start van uw problemen, waarbij u verklaarde dat uw problemen in februari 2021 zijn gestart (CGVS, p. 17). Wanneer u vervolgens werd gevraagd met welke Afghaanse maand

dit overeenkomt, zei u dat dit de tweede maand is (CGVS, p. 17). U verklaarde dat "februari" ook in Afghanistan gebruikt wordt (CGVS, p. 17). Gevraagd met welke Afghaanse maand de maand "februari" overeenkomt, antwoordde u "februari 1399" (CGVS, p. 17). Dergelijke verklaringen wijzen niet op een basiskennis van de Afghaanse maanden, wat gezien uw beweerde herkomst in Afghanistan en uw scholing, opvallend is.

Daarnaast legde u incoherente verklaringen af over de situatie van uw familie. Zo verklaarde u bij de registratie dat uw vader de Pakistaanse nationaliteit heeft en in Peshawar, Pakistan geboren is (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, "Familie"). U verklaarde er eveneens dat al uw broers en zussen in Peshawar, Pakistan geboren zijn (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, "Familie"). Geconfronteerd met deze verklaringen, antwoordde u dat uw familie heel kort in Peshawar heeft verbleven toen de situatie in Afghanistan heel erg was (CGVS, p. 9-10). U denkt dat enkel uw zussen en uw ouders naar Pakistan zijn gegaan maar u was heel jong en weet het niet meer (CGVS, p. 10). Gevraagd hoe het komt dat dit zo opgetekend is tijdens uw registratie, verklaarde u dat u zich heeft vergist en dat u een heel moeilijke reis achter de rug had (CGVS, p. 10). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over zowel de nationaliteit als de geboorteplaats van uw gezinsleden roept vragen op.

Ook de taskara's van u en uw familieleden kunnen deze vaststelling niet weerleggen, aangezien de documenten in het kader van een verzoek om internationale bescherming enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Nog blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen.

Ook uw verklaringen wat betreft uw reisweg en reiskost weten niet te overtuigen. Tijdens de registratie verklaarde u dat u twee maanden onderweg was en dat er 8300 dollar was betaald om uw reis te bekostigen (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, "Traject"). Tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het CGVS verklaarde u dat u vijf maanden onderweg was (Verklaring DVZ, punt 33 en CGVS, p. 21) en verklaarde u niet te weten hoeveel er betaald was om uw reis te bekostigen (Verklaring DVZ, punt 32 en CGVS, p. 21). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, verklaarde u dat u nooit heeft gezegd dat u twee maanden onderweg was (CGVS, p. 21) en dat er inderdaad 8300 is betaald (CGVS, p. 21).

U verklaarde dat u niet wist dat de ambtenaar naar het betaalde bedrag vroeg (CGVS, p. 21). Gezien u eerder zelf verklaarde dat u niet wist hoeveel uw reis heeft gekost (CGVS, p. 21), is dit een weinig overtuigende uitleg.

Los van bovenstaande vaststellingen, die erop wijzen dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke situatie, dient vastgesteld dat ook uw verklaringen met betrekking tot uw voorgehouden vervolging in Afghanistan niet weten te overtuigen.

Zo verklaarde u dat uw broer Gul Wali gedurende acht jaar voor de NDS werkte (CGVS, p. 11). Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance **Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer vermist is sinds de machtsovername (CGVS, p. 11). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van uw broer plausibel is.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de problemen die u inroept omwille van de job van uw broer (zie hieronder). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U verklaarde dat de taliban drie keer naar uw huis kwamen om uw broer te zoeken. De laatste keer dreigden ze u mee te nemen als ze uw broer niet zouden vinden (CGVS, p. 17). Even later verklaarde u dat de taliban ook bij het eerste verzoek al zeiden dat ze u zouden meenemen (CGVS, p. 19). Daarna verklaarde u dat ze de eerste twee keer enkel over uw broer spraken en dan de derde keer ook over u. Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat het bij de eerste twee bezoeken niet over u ging (CGVS, p. 19). Dat u er niet in slaagde om coherente verklaringen af te leggen over deze bedreigingen van de taliban, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

U verklaarde nog dat de taliban u wilden rekruteren als ze uw broer niet konden vinden. U moest bij de taliban een opleiding volgen en een zelfmoordaanslag plegen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u niet weet wat de taliban met u zouden doen als ze u meenamen (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordde u dat de taliban mensen meenemen om zelfmoordaanslagen te plegen. Dit antwoord is onvoldoende om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven dus opnieuw.

Bovendien stroken deze verklaringen niet met de manier van rekruteren die door de taliban gehanteerd wordt.

*Er moet immers op gewezen worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA

Country	Guidance	van	januari	2023
https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering.				

Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U verklaarde dat de taliban na uw vertrek bij uw gezin langskwamen om naar u te vragen (CGVS, p. 8). Gezien bovenstaande incidenten als niet geloofwaardig beschouwd werden, kan ook aan dit element geen geloof gehecht worden. Bovendien verklaarde u dat uw familie geen problemen meer gehad heeft na uw vertrek (CGVS, p. 15). U toont niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

U verklaarde nog dat u op weg naar school werd lastig gevallen door jonge mannen die op zoek waren naar knappe jongens om seks mee te hebben (CGVS, p. 26). Ze riepen u na en u vocht met hen om weg te komen. Er moet worden opgemerkt dat u toch bleef naar school gaan, ondanks deze problemen (CGVS, p. 15). Deze problemen kunnen niet als zwaarwichtig beschouwd worden, gezien er geen sprake is van vervolging of van ernstige schade. Deze incidenten bleven immers beperkt tot verbale beledigingen en een vechtpartij. U werd nageroepen en kon aan hen ontkomen. U werd niet aangerand of misbruikt (CGVS, p. 26). Hoewel u zich in een moeilijke en ongemakkelijke situatie bevond, kan er geen nood aan internationale bescherming voor u uit afgeleid worden. Er zijn evenmin indicaties dat zulke gebeurtenissen zich opnieuw zouden voordoen.

Ook de overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde documenten neer om uw verklaringen over het werk van uw broer te staven. De job van uw broer bij de NDS staat hier niet ter discussie.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. U verklaarde dat u nog contact heeft met uw familie (CGVS, p. 15). Verder verwijst u enkel naar bovenstaande elementen, waaruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid. Daar u geen andere concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Hoewel moet worden herhaald dat u geen duidelijk zicht biedt op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft worden verwezen naar de onderstaande analyse.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan***

Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar.

ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan

de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”.

Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u contact te hebben met uw familie en naar school geweest te zijn in Afghanistan (CGVS, p.15). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan artikel 1, A, § 2, en C, § 5, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de binnenkomst, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen en van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.

Verzoeker gaat eerst in op zijn Afghaanse afkomst. Met betrekking tot de door hem vermelde districten, wijst verzoeker erop dat geconfronteerd met dit probleem hij stelde dat hij heel jong was en zijn district nooit had verlaten (NPO, p. 14). Hij verliet Afghanistan in 2021 toen hij amper 14 jaar oud was en het lijkt volgens verzoeker denkbaar dat een jongen van die leeftijd moeite zou hebben met het lokaliseren van zijn eigen woonplaats en de districten eromheen, vooral als hij nog nooit buiten zijn eigen regio is gereisd. De commissaris-generaal heeft hier duidelijk geen rekening mee gehouden bij de behandeling van zijn verzoek hoewel dit een essentieel element is. Hij wijst erop dat de EASO-praktijkgids voor de beoordeling van bewijsmateriaal daarom vereist dat rekening wordt gehouden met de factor leeftijd en citeert uit EASO, “*Guide pratique de l'EASO: évaluation des éléments de preuve, 2014* en EASO, *Rapport de l'EASO sur les procédures d'asile pour les enfants*”, 2019.

Wat betreft de onsamenhangende verklaringen met betrekking tot de Afghaanse maanden, stelt verzoeker dat een dergelijk argument redelijkerwijze niet kan volstaan. Hij wijst erop dat toen hem naar de schoolvakanties op zijn school in Amarkhil werd gevraagd, hij antwoordde dat deze plaatsvonden in de zomer en in de maand Jaddi (december-januari volgens de westerse kalender (NPO, p. 15-16). Hij betoogt vervolgens: “Op de vraag naar de naam van de maanden waarin de schoolvakanties werden gehouden, antwoordde verzoeker: “De eerste maand is Hamal” (NEP, blz. 16). Hij heeft de vraag duidelijk niet beantwoord, aangezien er geen schoolvakanties waren in de maand Hamal. Hamal is echter de eerste maand op de Afghaanse kalender. Het is aannemelijk dat verzoeker de vraag verkeerd begrepen heeft en dacht dat men hem de namen van de Afghaanse maanden gevraagd had. Waarop hij correct antwoordde en gaf aan dat de eerste maand Hamal is, wat correct is. Verder, hoewel er nog steeds enige moeite leek te zijn met de maand februari, slaagde hij erin om het jaar 2021 correct om te rekenen, waarbij hij spontaan aangaf dat het 1399 was volgens de Afghaanse kalender (NEP, p. 17), wat correct is”.

In elk geval slaagde hij erin om veel details te geven over Afghanistan en zijn regio van herkomst wat zijn Afghaanse afkomst noodzakelijkerwijs geloofwaardig maakt, betoogt verzoeker. Hij argumenteert hierover als

volgt: "Hij verklaarde bijvoorbeeld dat in zijn district, de Pashto-taal de hoofdtal was, maar dat er ook Dari werd gesproken (NEP, blz. 7), wat overeenkomt met de informatie die hierover beschikbaar is. Toen hem werd gevraagd naar de woonplaats van zijn zwager, verklaarde verzoeker dat deze in het onderdorp Ghaida Baba woonde, op meer dan 30 minuten lopen van zijn eigen huis (NEP, blz. 8). Een opzoeking op internet geeft de locatie van het dorp Ghibi Baba (coördinaten: 34.46429584065727, 70.35048702426302), dat inderdaad op ongeveer dertig minuten lopen van Amarkhil (coördinaten: 34.46022971899966, 70.3662852012567) ligt. Op dezelfde manier, ondervraagd over de verblijfplaats van zijn tante, vermeldt hij dat zij te Jalawan woont, gelegen in het noorden van zijn eigen dorp. (NEP, p. 14). De hieronder gevoegde kaart laat toe op precieze wijze Jalawan te lokaliseren, inderdaad in het noorden van zijn dorp. Bovendien toen hem voor het eerst werd gevraagd naar de districten in de buurt van Surkhrod, noemde verzoeker Laghman en Kabul (NEP, blz. 13), wat correct was. Tegenpartij hield echter vol en stelde hem dezelfde vraag nog twee keer, waardoor verzoeker duidelijk in verwarring werd gebracht, die zo goed mogelijk probeerde de vraag correct te beantwoorden, ook al was zijn eerste antwoord al correct. Tegenpartij hield echter nog steeds geen rekening met dit eerste antwoord, nochtans correcte, toen ze naar de oorsprong ervan vroeg, wat verbazingwekkend was. Bovendien slaagt hij er ook in om precieze informatie te geven over de woonplaats van zijn zus: ze woont in het dorp Sabz Abad, dat aan de weg van Dosaraka naar Jalalabad ligt, op ongeveer 15 minuten rijden van zijn eigen dorp (NEP, p. 19), wat heel logisch is. Een eenvoudige opzoeking op internet vermeldt de precieze locatie van het dorp Sabz Abad (coördinaten: 34.4512454678249, 70.38893732701878), dat volgens Google Maps aan de weg naar Jalalabad ligt, op ongeveer tien minuten rijden van Amarkhil, het dorp van verzoeker. Daarna, toen hij gevraagd werd over het dorp, waarin hij geleefd heeft, te spreken, vertelt verzoeker: « Al 40 jaar hebben we geen elektriciteit in mijn dorp, we gebruiken zonnepanelen, in mijn dorp werkten veel mensen op de gronden. Veel huizen waren van klei gebouwd, hier en daar was er een bangla, een villa. Ook waterkanalen in het dorp hadden wij. Ook veel bomen. » (NEP, p. 23). Ondervraagd over de dorpen die om zijn dorp liggen, antwoordt hij: « Jalalawan dorp, Nazrabad, en Darunta bazaar, en aan de achterkant zijn er veel landbouwgronden en huizen en als we verder gaan is het Tor Ghar. » (NEP, p. 23). Opnieuw een eenvoudige opzoeking op internet laat toe de verschillende geografische punten te lokaliseren, die inderdaad heel dicht van het dorp van verzoeker liggen. Het betreft een zeer nauwkeurige informatie die nochtans niet door tegenpartij onderzocht wordt. Daarbij slaagt hij er ook in enkele provincies van Afghanistan te noemen: Nangarhar, Kunar, Bamiyan, Pakiya, Wardak en Khost (NEP, p. 24). Op de vraag over meeteenheden, antwoordde hij op de vraag over charak: " « Charak is een kleine steen, een kleine hoeveelheid, als iemand thee koopt voor 15 roepies dan zeggen ze, geef me een charak, we hebben ook een steen van 1 charak, 2 charak, dat zijn grotere hoeveelheden. » (NEP, p. 25) ; en ondervraagd over de jerib : « Als iemand bvb grond koopt zegt hij ik heb 1 jerib grond gekocht, of twee jerib grond. » (NEP, p. 25). Wat op zijn minst een basiskennis toont van de meeteenheden in Afghanistan (ter herinnering, hij was 14 jaar oud, toen hij Afghanistan verlaten heeft). Op de vraag te weten of hij Darunta kent, antwoordt verzoeker : « Dat is een bazaar, veel winkels, je kan daar boodschappen doen, kleren laten maken, vis gaan eten, daar hebben ze ook computerwinkels, mensen die films willen uploaden kunnen dat daar doen, er is ene park en een waterdam (NEP, p. 25). Dit maakt de verklaringen van verzoeker over zijn herkomst noodzakelijkerwijs geloofwaardig, zodat zijn regio van herkomst moet worden beschouwd als het dorp Amarkhil, district Surkhrod, provincie Nangarhar". Verzoeker benadrukt subsidiair dat de commissaris-generaal erkent dat zijn broer tot de veiligheidsdiensten behoort en a fortiori zijn Afghaanse afkomst en dat het verrassend is dat zij de Afghaanse afkomst van zijn broer en hun familierelatie erkent maar aan de Afghaanse afkomst van verzoeker zelf twijfelt.

Hij stelt verder dat de verhuizingen van zijn familie naar Pakistan waren ingegeven door de onveiligheid in zijn regio (NPO, p. 10) en door de gezondheidsproblemen van zijn ouders, die lange reizen noodzakelijk maakten en dat dit om financiële redenen nu niet langer een optie is. Hij meent dat minstens toepassing moet gemaakt worden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de feiten die onzeker blijven wanneer de daarin vermelde voorwaarden vervuld zijn en dat hij in zijn geval hieraan heeft voldaan.

Met betrekking tot zijn specifieke profiel gaat verzoeker vooreerst in op het lidmaatschap van zijn broer bij de veiligheidsdiensten. Hij benadrukt om te beginnen dat de commissaris-generaal het werk van zijn broer of zijn familieband met zijn broer niet in twijfel trekt. Verder betoogt hij dat zijn verklaringen in twijfel worden getrokken op basis van lichte inconsistenties en dat de redenering van de commissaris-generaal hierover zwak is, des te meer als men rekening houdt met zijn persoonlijke situatie nu hij zijn land verliet toen hij nog een kind was. Verzoeker merkt ook op dat van hem verwacht werd dat hij de inhoud van mondelinge gesprekken zou reconstrueren, wat voor elk normaal persoon een uiterst moeilijke oefening is, maar nog meer voor een niet-begeleide minderjarige die traumatische ervaringen heeft meegemaakt. Hij wijst in dit verband naar de reeds geciteerde EASO Praktijkgids (p. 14). Verzoeker wijst er vervolgens op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voormalige leden van de veiligheidsdiensten de belangrijkste doelwitten van het geweld van de taliban zijn en dat familieleden van een lid van de veiligheidsdiensten een gegronde vrees kunnen hebben bijvoorbeeld wanneer de taliban actief op zoek zijn naar dat lid (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 55). Hij wijst er ook op dat volgens het EUAA verslag over de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2020-2021 aangeeft dat de taliban in de loop van 2020 hun activiteiten in onder meer het district Surkhrod in de provincie Nangarhar versterkt hebben, met een intensivering van aanvallen tegen leden van de veiligheidsdiensten, wat ook bevestigd wordt in een rapport van Human Rights

Wacht (EASO, *Afghanistan Security Situation*, juni 2021 en HRW, "No Forgiveness for People Like You", 30 novembre 2021). De situatie voor voormalige leden van de veiligheidsdiensten is verslechterd sinds de machtsovername door de Taliban wat ook blijkt uit het EASO rapport van 2022 (EASO, *Afghanistan Country focus*, Januari 2022). Verzoeker betoogt dat deze informatie overeenkomt met zijn verklaringen waaruit blijkt dat zijn broer verdween net nadat de Taliban de macht hebben overgenomen. Hij argumenteert vervolgens: "De verdwijning van zijn broer werd voorafgegaan door verschillende bezoeken van de Taliban begin 2021, die naar hem op zoek waren en verzoeker ook rechtstreeks bedreigden: « Ik ging naar de madrassa en ook naar de school. De mullah van de madrassa vertelde aan mijn papa, we hebben info dat je zoon voor de geheime diensten aan het werken is. En hij heeft cursussen gevolgd bij de Amerikanen. Als je zoon blijft verder werken en je doet hem niet stoppen dan zullen we je andere zoon meenemen, het ging over mij. Ze zijn drie keer geweest. De derde keer zeiden ze we willen je zoon meenemen, ze wilden mij meenemen; als je hem niet aan ons overhandigt zullen we hem zelf arresteren en meenemen. En daarom heeft hij me dan weggestuurd. Dat was het probleem » (NEP, p. 17). Ten tweede verklaart verzoeker, in tegenstelling tot wat tegenpartij lijkt te denken, dat zijn familie sinds zijn vertrek ondergedoken leeft, in angst voor de Taliban: « Ja. Ze wonen nu in het geheim bij mijn schoonbroer » (NEP, p. 7); Hij voegde eraan toe dat zijn familie kort na zijn vertrek opnieuw bezoek kreeg van de Taliban, waarna ze zich naar het huis van de zwager van verzoeker haastten: « Ze zijn nog steeds bang voor de Taliban, ze zijn overal aan de macht, mensen hebben zoveel miserie » (NEP, p. 15). « Omdat ze lastig werden gevallen door de Taliban, ze kwamen naar daar, ze vroegen naar mijn broer, en mensen wisten niet dat we daar een schoonbroer hadden dus we zijn stiekem vertrokken » (NEP, p. 8). « Mijn papa zei, ze zijn bij ons thuis gepasseerd, ze deden lastig, ze wilden mijn zonen hebben. Ik kon ze daarbij niet helpen, daarom werden ze boos en daarom hebben ze besloten om naar mijn schoonbroer te vertrekken » (NEP, p. 9). En dit ondanks het feit dat de Taliban ook bij de schoonbroer gekomen zijn : « Ze kwamen naar mijn schoonbroer, en ze spraken met mijn vader, ze vroegen waar zijn je zonen we moeten je zonen hebben. Omdat ze oud zijn worden mijn ouders niet lastiggevalen en ze vroegen wel waar wij waren. Mijn vader zei, ze zijn vertrokken en we weten niet waar ze zijn » (NEP, p. 8). « Omdat niemand wist dat ik daar een schoonbroer had, ze dachten dat ze daar veilig waren. Maar de Taliban kwam dat heel snel te weten want ze zijn daar ook gepasseerd » (NEP, p. 9). Het is dus ten onrechte dat verzoeker van mening is dat het gezin van verzoeker sinds zijn vertrek geen problemen heeft ondervonden. Integendeel, deze elementen vormen ontegensprekelijk ernstige bewijzen van de gegronde vrees van verzoeker voor vervolging in de zin van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980. Tegenpartij heeft ontegenzeggelijk een beoordelingsfout gemaakt en artikel 1 van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 geschonden door te beschouwen dat het feit dat een familielid voor de veiligheidsdiensten had gewerkt op zich geen risico op ernstige schade vormde. Integendeel, het enkele feit dat een familielid van verzoeker voor de NDS had gewerkt, vormt op zich een risico van ernstige schade. De argumenten van tegenpartij en het gebrek aan geloofwaardigheid dat zij aan verzoekers verklaring hecht, doen niets af aan deze vaststelling, aangezien zij het werk van zijn broer niet in twijfel trekken".

Met betrekking tot de seksuele intimidatie die verzoeker ondergaan heeft verwijst verzoeker naar wat hij hierover verklaarde (NPO, p. 26) en stelt dat het een essentieel onderdeel vormt van zijn verzoek om internationale bescherming dat volledig moet worden geanalyseerd. Hij benadrukt dat hij van bij het begin heeft verklaard dat hij zich niet op zijn gemak voelde om er met een man over te praten (NPO, p. 26) en dus niet de gelegenheid heeft gekregen om in detail te vertellen over deze gebeurtenissen en de angst die daaruit voortvloeit. Dit is ook niet verder onderzocht terwijl verzoeker de dossierbehandelaar hierover wel geïnterpelleerd heeft maar deze hierop antwoordde dat hij geen vragen meer had voor hem (NPO, p. 26). Verzoeker meent dat het duidelijk is dat de commissaris-generaal niet over alle nuttige en voldoende informatie beschikte om tot zijn beslissing op dit punt te komen, wat minstens de vernietiging van de beslissing rechtvaardigt.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn verwestering. Hij stelt vervolging te vrezen omwille van waargenomen verwestering. Hij verwijst naar de waardevolle informatie op dat vlak in het rapport Nansen, «*Évaluation du besoin de protection d'un homme afghan dans le contexte d'une demande ultérieure*», octobre 2021. Verzoeker meent dat de invloed van een verblijf van lange duur in het buitenland op Afghaanse staatsburgers heel belangrijk is en benadrukt dat daden van vervolging van verschillende actoren kunnen komen en het risico loopt het slachtoffer te worden van daden van fysiek geweld en/of discriminatoire vervolging door anti-regeringselementen (AGE).

Ten eerste loopt hij het risico bedreigd, gemarteld afgeperst en ontvoerd of gedood te worden door AGE die hem ervan zullen verdenken de westerse waarden verinnerlijkt te hebben of zelfs een spion te zijn geworden. Deze leiden tot schendingen van het recht op leven en het verbod op onmenselijke en vernederende behandeling overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Met betrekking tot de risico's die verwesterde Afghanen of Afghanen die als verwesterd gepercipieerd worden, lopen verwijst verzoeker naar Asylos, "Afghanistan: Situation of young male "Westernised" returnees to Kabul", augustus 2017; F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018; Requête EASO COI, «*Les ressortissants afghans perçus comme « occidentalisés »*», 2 septembre 2020; Directives d'éligibilité du HCR pour l'évaluation des besoins de protection internationale des demandeurs d'asile en provenance d'Afghanistan, 30 août 2018; Centre de migration mixte, «*Distant Dreams: Understanding the*

aspirations of Afghan returnees», janvier 2019; Rapport d'information sur le pays d'origine de l'EASO, «Afghanistan : individus ciblés en vertu de normes sociétales et juridiques», décembre 2017.

Wat de redenen van vervolging betreft betoogt verzoeker dat (gepercipieerd) verwesterde Afghanen zoals verzoeker het risico lopen vervolgd te worden wegens hun vermoedelijke politieke en religieuze opvattingen. Het Hof van Justitie hanteert een brede interpretatie van het begrip politieke overtuiging en het is voldoende dat verzoeker een dergelijke politieke overtuiging wordt toegeschreven, het niet noodzakelijk dat hij deze overtuiging heeft. Hij wijst erop dat verschillende bronnen aantonen dat Afghanen die uit het Westen terugkomen door de taliban als ongelovigen, spionnen, apostaten of verraders worden beschouwd en een politieke overtuiging en veranderde houdingen ten opzichte van hun godsdienst worden toegeschreven, wat voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 § 5 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Verzoeker verwijst vervolgens naar rechtspraak van de Raad en gaat vervolgens in op de beperking van de fundamentele vrijheden van kinderen in Afghanistan en herinnert aan de relevante internationaalrechtelijke, Europeesrechtelijke en nationale instrumenten die *in casu* bijzonder relevant zijn. Hij stelt dat praktisch gezien het respect voor het belang van het kind in het bijzonder betekent zorgen voor het welzijn en de sociale ontwikkeling van het kind en zorgen voor zijn veiligheid en zekerheid. Als hij naar Afghanistan zou terugkeren worden evenwel verschillende van zijn grondrechten beperkt door de verplichting om gepaste kleding te dragen, een baard te laten groeien, zijn kapsel aan te passen, het verbod om naar muziek te luisteren, beperkingen op leerinhouden en op het omgaan met andere kinderen (vooral meisjes), om de eigen godsdienst strikt te volgen en op de vrijheid van meningsuiting. Hij stelt dat de door de taliban opgelegde regels zeer streng zijn en dat het onderwijs in gevaar is door de beperkte toegang tot bepaalde vakken waar een toename van koranlessen tegenover staat.

Verzoeker betoogt dat hij sinds augustus 2021 in België verblijft en 15 jaar oud was toen hij aankwam. Hij argumenteert vervolgens: *“Hij woont nu bij een pleeggezin, met wie hij veel banden heeft opgebouwd (NEP, p. 4). Hij zegt dat hij al zijn tijd met zijn familie doorbrengt (NEP, p. 4). Hij gaat naar school en heeft daar Belgische vrienden gemaakt (NEP, p. 4). Op het einde van het interview probeerde hij ook uit te leggen dat hij hier veel contact heeft met meisjes. “Er zijn ook familievrienden en vijandschap, in Afghanistan als een jongen meeloopt met een meisje is dat verboden” (NEP, p. 27). Hij kan niets daarover zeggen tegen zijn familie, maar voor hem is het nu normaal om met meisjes te praten. Hij is ook bokser, iets wat niet meer mogelijk zou zijn als hij zou terugkeren. Nochtans werden er geen verdere vragen aan verzoeker gesteld, over zijn leven in België en zijn toekomstperspectieven. Dit is nochtans een verplichting die op de tegenpartij rust, die de onderzoekslast draagt” en “Gelet op de verklaringen die de raadsman van de verzoeker aan het einde van het onderhoud heeft afgelegd, had tegenpartij verzoeker redelijkerwijs moeten ondervragen over zijn integratie in België. In casu heeft zij zich tevreden gesteld met een motivering die op geen enkel concreet bewijs was gebaseerd en dus een opeenvolging van louter subjectieve factoren bleek te zijn. Zij onder ander beschouwt dat, gezien de leeftijd van verzoeker toen hij Afghanistan verliet, ervan uitgegaan moest worden dat hij de Afghaanse waarden en normen volledig had geïntegreerd en dat zijn verblijf in België niet voldoende kon zijn om deze te vervreemden. Een dergelijke redenering roept echt vragen op. Zij is uitsluitend gebaseerd op een subjectieve beoordeling van de situatie van verzoeker en is dus geenszins geïndividualiseerd. Nochtans volstaan voormelde elementen echter om de integratie van de verzoeker in België en zijn gehechtheid aan de westerse waarden aan te tonen”.*

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus bespreekt verzoeker vervolgens de veiligheids-en humanitaire situatie in Afghanistan en de provincie Nangarhar en citeert uit UK Visas and Immigration, «Country policy and information note: security situation, Afghanistan», April 2022; General Assembly-Security Council, «The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security Report of the Secretary-General», 27 Februari 2023, A/77/772-S/2023/151, EU AA, Nangarhar, January 2023 (internetlink); Human Right Council, «Situation of human rights in Afghanistan», 11 septembre 2023, A/HRC/54/21; EASO, «COI Report Afghanistan – Country focus», 7 janvier 2022, pp. 59-62; Pajhwok, «50 Daesh affiliates surrender in Nangarhar», 6 février 2022; The Diplomat, «Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?», 10 février 2022; enter for international Security and Cooperation, «The Islamic State in the Khorasan Province» en The Guardian, «Two suspected British Islamic State recruits seized by Taliban at border», 8 février 2022. Hij stelt dat uit deze informatie de aanwezigheid van Daesh in deze provincie blijkt en dat Daesh onder dwang rekruteert.

Verzoeker betoogt verder dat de economische crisis die een gevolg is van de machtsovername door de taliban in augustus 2021 en de weersomstandigheden die Afghanistan momenteel kent, een deel van de bevolking met hongersnood heeft geconfronteerd en dat Nangarhar één van de zwaarst getroffen provincies is, dat de machtsovername ook gevolgen heeft gehad voor de gezondheidssituatie in het land en dat de provincie Nangarhar getroffen is door een cholera-epidemie en ook voor huisvesting. Hij citeert ter staving onder meer uit UNICEF, «Afghanistan Humanitarian Situation Report # 1, 1-15 January 2022», Janvier 2022; OCHA, «Humanitarian needs overview Afghanistan», January 2022 en Vluchtelingenwerk Vlaanderen, «Humanitarian situation in Afghanistan», mei 2022.

Verzoeker meent dat hij in aanmerking kan komen voor subsidiaire bescherming in geval van een specifieke analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar.

Verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling, of het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en naar het CGVS terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing, aanstelling BAJ en een overzicht van de in het verzoekschrift geciteerde bronnen toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota neer van 11 juni 2024 waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht:

(1) EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf en (11) EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf. In de aanvullende nota wordt ook verwezen naar EUAA, "Afghanistan Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf.

3.2. Verzoeker legt een aanvullende nota neer van 19 juni 2024 waarin hij volgende nieuwe elementen ter kennis brengt en toelicht:

1. Foto van S. met zijn gastgezin;
2. Brief van het gastgezin;
3. Brief van gastzus;
4. Brief van pleegbroer;
5. Brief van mevrouw M.T.;
6. Brief van Mentor Jeunes;
7. Schoolcertificaten;
8. Brief van dokter D.;
9. Brief van G.S.;
10. Certificaat van P. V.;
11. Brief van M.V.;
12. Certificaat van G. M.;
13. Certificaat van N.T.;
14. Certificaat van A.M.;
15. Certificaat van S.M.;
16. Brief van C.L.;
17. Brief van N.M.;
18. Brief van M.M.;
19. Getuigschrift van C.V.D.;

- 20. Brief van T.P.;
- 21. Brief van M.G.;
- 22. Brief van S.M.;
- 23. Brief van H.H..

Verzoeker legt ter terechtzitting een tweede aanvullende nota neer waarin wordt verwezen naar een vernietigingsarrest van de Raad van 14 november 2023 in een Afghaanse zaak en recente rapporten waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt verwezen, worden becommentarieerd. Verder wordt met betrekking tot de socio-economische situatie geciteerd uit HRW, *“Out of Sight, Afghans are going hungry”*, HRW, *“Afghanistan: Aid Cutbacks? Taliban Abuses Imperil Health, HRW, A disaster for the foreseeable future”*, van februari 2024, The UN Security Council unanimously agreed on Friday to extend the UN mandate in Afghanistan for a further year. Er wordt uiteengezet dat het probleem van scholing zich niet alleen stelt voor vrouwen en meisjes maar dat ook de scholing voor jongens problematisch is geworden en daarbij verwezen naar HRW, *“Schools are Failing Boys Too”*, December 6, 2023. Voorts wordt ook geciteerd uit het verslag van UNAMA aan de Veiligheidsraad van 28 februari 2024 met betrekking tot controles door de taliban op binnenlandse verplaatsingen, de situatie van vrouwen, werkloosheidscijfers en armoede; een joint press statement by UNHCR and IOM van 7 oktober 2023 en een aantal verslagen en informatie over de problematische situatie bij terugkeer, het hoofdstuk Afghanistan uit het jaarverslag van HRW van 2024, het rapport van UNAMA over de behandeling van gevangenen van september 2023, een oproep van VN experts voor de bescherming van Afghanen in Pakistan, het UNOCHA Humanitarian Needs and Response Plan 2024. Telkens wordt een internetlink bijgebracht.

Aan deze tweede aanvullende nota wordt ook de schriftelijke verklaring van verzoekers voegd, N.G. toegevoegd die de vervangende voegd ter terechtzitting toelicht.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de

algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn beschermingsverzoek de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt onder meer een kopie van zijn taskara en de taskaras van zijn beide ouders en een kopie van de voorzijde van de elektronische taskara van zijn broer neer (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 tot en met 4). In zoverre in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekers verklaringen vragen doen rijzen over zijn herkomst in Afghanistan, wordt verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit als dusdanig niet in twijfel getrokken en wordt verzoekers nood aan internationale bescherming onderzocht ten aanzien van Afghanistan.

Verzoeker werd bij aankomst in België op 9 augustus 2021 geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit bij zijn verklaarde minderjarigheid (Fiche MENA, 9 augustus 2021). Voor verzoeker werd een voogd aangesteld op 30 september 2021. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij waarbij mevrouw N.G. werd aangesteld als voogd, blijkt dat de voogdij een einde neemt op [...] 2024. Verzoeker is heden minderjarig.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat rekrutering van kinderen in hun tienerjaren door de taliban en ISKP voorkomt net zoals kinderarbeid en handel in kinderen en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, January 2023, p. 92-96).

Verzoeker verklaarde zowel bij zijn registratie als niet-begeleide minderjarige verzoeker, tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij afkomstig is van het dorp Amarkhel in het district Sukhrod in de provincie Nangarhar (NPO, p. 6). Zoals reeds aangehaald rijzen over verzoekers herkomst in Afghanistan vragen volgens de commissaris-generaal. Er wordt daarbij in essentie overwogen dat verzoeker geen andere districten in Afghanistan kende dan Surkhrod, het district vanwaar hij verklaart afkomstig te zijn en verkeerdelijk Ahmad Zai, Hejrat Qala, Kommandani en Bamyan vermeldde als Afghaanse districten, zijn verklaringen over de Afghaanse maanden niet weten te overtuigen en hij incoherente verklaringen aflegde over de nationaliteit en geboorteplaats van zijn familieleden. Zoals terecht aangestipt in het verzoekschrift was verzoeker 14 jaar oud toen hij uit Afghanistan vertrok. Er moet dan ook voldoende rekening te worden gehouden met verzoekers jonge leeftijd bij zijn vertrek en op het ogenblik van de registratie van zijn verzoek en het persoonlijk onderhoud bij de beoordeling van zijn verklaringen over de districten nabij Surkhrod, de Afghaanse maanden en de nationaliteit en geboorteplaats van zijn familieleden. Zo wijst verzoeker, wat betreft zijn kennis van de districten in de provincie Nangarhar, er terecht op dat hij verklaarde nooit buiten zijn district te zijn geweest voor zijn vertrek uit Afghanistan (NPO, p. 14), en dat hij anderzijds wel details gaf over de afstand tussen zijn dorp en het dorp Sabz Abad waar zijn zus woont (NPO, p. 19) en tussen zijn dorp en het dorp Ghaida Baba waar zijn schoonbroer woonde (NPO, p. 8) en de geografische ligging van deze dorpen wat overeen stemt met de afstanden tussen en ligging van deze dorpen die op de in het verzoekschrift toegevoegde screenshots van googlemaps worden vermeld. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker, gevraagd naar de dorpen die rond zijn dorp lagen, onder meer Jalalawan dorp, Narzabad en Darunta bazaar noemt (NPO, p. 23) dat het eerst genoemde dorp ook volgens de screenshots van googlemaps niet ver van verzoekers dorp ligt en dat uit de bestreden beslissing, de notities van het persoonlijk onderhoud en de in het administratief dossier

opgenomen kaart OCHA die enkel de districten in Nangarhar aanduidt, in elk geval niet kan blijken dat verzoekers verklaringen over de andere door hem genoemde dorpen niet correct zou zijn. Voorts stelt de Raad met verzoeker vast dat verzoeker wel correct een aantal provincies in Afghanistan benoemde tijdens het persoonlijk onderhoud, dat hij ook andere plaatsen zoals Darunta kon situeren (NPO, p. 25), dat hij vrij gedetailleerd kon antwoorden op vragen over de in Afghanistan gebruikte gewichtseenheden en oppervlakte maten.

Waar aan verzoeker verweten wordt dat hij een gebrekkige kennis heeft van de Afghaanse maanden, wijst verzoeker er terecht op dat hij verklaarde dat de schoolvakantie in Afghanistan drie maanden duurde, dat dit in de zomer viel dat gevraagd welke de namen van die maanden zijn, verzoeker antwoordde: *“De eerste maand is Hamal. In welke maanden had je vakantie? In Jaddi hadden we ook vakantie”* (NPO, p. 15-16). In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat Jaddi overeenkomt met de maand december/januari volgens de westerse kalender. Evenwel kan hieruit als dusdanig geen tegenstrijdigheid worden gezien met betrekking tot zijn verklaringen over wanneer de schoolvakantie viel. Verzoeker werden geen verdere vragen gesteld over zijn verklaring dat zij in Jaddi *“ook”* vakantie hadden en het is niet aangesloten dat verzoeker, zoals aangevoerd in het verzoekschrift, de vraag over de *“namen van die maanden”* begreep als een algemene vraag over de namen van de maanden in Afghanistan en vervolgens de eerste maand, Hamal, noemde. Er kunnen bijgevolg uit zijn antwoorden over de maanden waarin hij vakantie had in Afghanistan geen nuttige conclusies getrokken worden over zijn vermeende regio van herkomst in Afghanistan. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker weliswaar aangaf bij de registratie als niet-begeleide minderjarige dat zijn broers en zussen in Peshawar zijn geboren en zijn vader de Pakistaanse nationaliteit had, maar dat hij in de verklaring DVZ liet optekenen dat al zijn familieleden de Afghaanse nationaliteit hebben en in Amarkhel geboren zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker, geconfronteerd met het feit dat hij bij registratie verklaarde dat zijn familieleden in Peshawar geboren waren, verklaart verzoeker: *“Ik had de tolk verteld, in het verleden, toen de situatie heel erg was, zijn ze naar daar vertrokken. Ze keerden heel snel terug naar Afghanistan. Wanneer zijn ze naar Pakistan gegaan? Heel lang geleden, ik was zelfs niet geboren, de situatie was heel erg. Honderdduizenden mensen zijn vertrokken naar buurlanden, naar Pakistan”* en gevraagd hoie het komt dat er is opgetekend dat zij in Peshawar zijn geboren, verklaart verzoeker *“Ik heb mij vergist, het was een heel moeilijke reis en is was 2 dagen buiten op straat, ik had de voorbije dagen buiten op straat. Ik was duizelig en ik weet niet waarom ik die fout heb gemaakt”* (NPOI, p. 10). Verzoeker verklaarde twee broers en zes zussen te hebben, waarvan de oudste vijfendertig jaar oud is (Verklaring DVZ, vraag 17). Er dient rekening te worden gehouden met verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en de omstandigheden waarin hij verkeerde als niet-begeleide minderjarige jongen van veertien jaar oud op het ogenblik van de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming, en de verwarring die mogelijk is ontstaan met zijn verklaringen dat zijn familie lang geleden naar Pakistan waren gegaan maar snel teruggekeerd zijn naar Afghanistan en die mogelijk kunnen verklaren waarom hij bij de registratie van zijn verzoek aangaf dat zijn boers en zussen in Pakistan waren geboren.

Het voorgaande in acht genomen, dient te worden vastgesteld dat de in de bestreden beslissing aangehaalde elementen op basis waarvan wordt gesteld dat vragen rijzen over zijn verklaringen inzake zijn regio van herkomst in Afghanistan, niet volstaan om hieraan geen geloof te hechten en dat *in casu* op basis van alle elementen die voorliggen kan worden aangenomen dat verzoeker afkomstig is uit Amarkhil in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar.

5.3. Verzoeker voert aan vervolging te vrezen als familielid van een voormalig lid van de NDS. Hij verklaarde dat zijn broer G.W. gedurende acht jaar voor de NDS werkte en dat hij sinds de machtsovername vermist is. Verzoeker legde met betrekking tot de activiteiten van zijn broer een kopie neer van diens badge bij de NDS, een aantal certificaten, een foto van zijn broer en een kopie van de voorzijde van diens elektronische taskara (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 5,6,7 en 4). In de bestreden beslissing worden noch de activiteiten en positie van verzoekers broer bij de NDS voor de machtsovername betwist noch het feit dat de problematische situatie van zijn broer plausibel is. Er wordt evenwel geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen dat de taliban hem wilden rekruteren als ze zijn broer niet konden vinden.

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen over de activiteiten van zijn broer bij de NDS voldoende gedetailleerd en consistent zijn (NPO, p. 11-13) en dat zijn verwantschap met de persoon op de door verzoeker neergelegde documenten waaruit blijkt dat G.W. actief was voor de National Directorate of Security (NDS) onder de voormalige Afghaanse regering niet wordt betwist, zodat hij zijn directe en naaste familieband met een voormalig lid van de Afghaanse veiligheidsdiensten aannemelijk maakt.

In de EUAA *“Afghanistan Country Guidance”* van mei 2024 worden medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid omschreven als een risicoprofiel. Voor de machtsovername werden vooral personen die actief waren in departementen die het voortouw namen in de strijd tegen opstandige gewapenden groeperingen, zoals het Ministerie van Defensie, het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Ministerie van Justitie geïdентificeerd door de taliban, maar ook personen die actief waren in andere departementen van het overheidsapparaat werden geïdентificeerd, zij het in mindere mate. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had en

riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen, maar werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, May 2024, p. 28-29).

Ook familieleden van personen met dergelijk profiel werden gevisieerd. Een aantal bronnen omschrijven de houding en praktijken ten aanzien van voormalige medewerkers van de Afghaanse overheid als inconsistent, ad hoc en tegenstrijdig (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, December 2023, p. 56). Vergeldingsacties vonden niet op dezelfde schaal plaats als onder het talibanregime in 2001 maar er wordt wel actief gezocht naar medewerkers van de voormalige regering. Er is sprake van intimidatie, detentie, marteling en moord op deze categorie personen en hoewel leden van het voormalige leger en veiligheidsdiensten meer gevisieerd worden, kunnen oud-medewerkers volgens een bron er nooit zeker van zijn dat zij niet op een bepaald ogenblik het slachtoffer zouden kunnen worden van een actie van de taliban en zich nooit veilig voelen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 70, geciteerd COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023). De behandeling en eventuele vervolging van deze groep hangt af van de positie die ze hadden waarbij medewerkers in de gezondheidszorg en het onderwijs minder gericht gevisieerd zouden worden, maar dit betekent niet dat personen die in minder gevaarlijke sectoren werkten geen vervolging riskeren. Er is een grote mate van willekeur en er is ook sprake van het vereffenen van oude rekeningen of persoonlijke vetes. Daarbij moet ook rekening gehouden worden met het feit dat lokale commandanten moeilijk te controleren zijn door de leiders in Kabul en de mate, frequentie en heftigheid van de vervolging verschilt per provincie en naargelang de lokale dynamiek (*idem*, p. 71-72). Families van voormalige medewerkers van de overheid riskeren ook gevisieerd te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, December 2023, p. 62).

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid, waaronder het leger, werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen in bepaalde omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging.

In zoverre verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij actueel louter omwille van het profiel van zijn broer door de taliban zou worden gevisieerd, kan gelet op hetgeen hierboven is uiteengezet over de risico's voor familieleden van voormalige medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid en in het bijzonder personen die voor de veiligheidsdiensten of departementen werkten die rechtstreeks betrokken waren in de strijd tegen gewapende groeperingen zoals de taliban, verzoekers familieband met een voormalig militair in geval van terugkeer naar Afghanistan aangenomen worden dat hij hierdoor in geval van terugkeer de negatieve aandacht kan trekken van de (lokale) taliban.

Verzoekers profiel als familielid van een voormalig militair dient samen met de andere door hem in het kader van zijn betoog inzake gepercipieerde verwestering aangereikte risicofactoren beoordeeld te worden.

5.4. Verzoeker voert in het verzoekschrift onder meer een gegronde vrees voor vervolging aan omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging omdat hij op zeer jonge leeftijd Afghanistan heeft verlaten. Hij vreest het slachtoffer te worden van gewelddaden vanwege de taliban en Daesh en door zijn eigen gemeenschap in zijn regio van herkomst omdat hij door zijn verblijf in België sinds augustus 2021 als verwesterd zal worden beschouwd en hem dus een politieke of religieuze overtuiging zal worden toegeschreven die afwijkt van de huidige opvattingen onder het talibanregime. Verzoeker verwijst daarbij naar objectieve landeninformatie over de behandeling van terugkeerders uit westerse landen.

5.4.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023,

punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatieverrichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen

parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele,

ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

In casu is verzoeker als niet-begeleide minderjarige uit Afghanistan vertrokken op veertienjarige leeftijd een aantal maanden voor de machtsovername door de taliban, kwam hij in België aan op 9 augustus 2021 toen hij vijftien jaar oud was en is hij heden minderjarig. In de mate dat hij tot zijn vertrek opgroeide volgens de Afghaanse normen en gebruiken zoals die golden voor de machtsovername, volgt hieruit dat verzoeker een cruciaal deel van zijn puberteit en tienerjaren in de Belgische geseculariseerde samenleving doormaakt.

Verzoeker gaf al tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hij in een Belgisch pleeggezin verblijft en er allerlei activiteiten mee doet, waaronder bowlen en naar de markt gaan voor eindejaar en dat hij naar school gaat en er ook Belgische vrienden heeft (NPO, p. 4).

In de brief van de Vzw Mentor Jeunes van 3 juni 2024 blijkt dat deze Vzw niet-begeleide minderjarigen die in pleeggezinnen verblijven, begeleidt in Wallonië en Brussel en in die hoedanigheid ook verzoeker bijstaat. In deze brief wordt uiteengezet dat verzoekers voogd kort na haar eerste ontmoeting met verzoeker om een pleeggezin heeft verzocht, omdat verzoeker aangaf graag in een grote familie te willen verblijven omdat hij ook uit een dergelijke familie stamt, zo snel mogelijk Frans te willen leren en de gewoontes van een Belgische familie te leren kennen. De verantwoordelijke van de Vzw stelt dat verzoekers integratie in zijn nieuwe omgeving opmerkelijk is, dat hij door deze familie in de ruime zin als een familielid wordt beschouwd en dat hij gedurende hun maandelijkse ontmoetingen een evolutie heeft opgemerkt onder meer in verzoekers gedragingen en de manier waarop hij aankijkt tegen relaties met meisjes van zijn leeftijd (aanvullende nota verzoeker, stuk 6). Ook uit de brief van verzoekers gastgezin, waarvan de ouders hem vergezellen ter terechtzitting, blijkt dat verzoeker ondertussen als een deel van het gezin wordt beschouwd. In hun brieven stellen L.P. en T. P., dochter en zoon van het gastgezin, verzoeker te beschouwen als hun broer en lichten zij toe dat verzoeker sinds de twee jaar dat hij er verblijft onder meer samen met hen op reis is gegaan, hij zorgzaam is voor hun grootouders en ook zeer geliefd is bij de ruime vriendenkring van hun ouders en hun eigen vrienden (aanvullende nota verzoeker, stukken 2, 3 en 4). Dit laatste blijkt ook uit de talrijke getuigenverklaringen van familieleden en vrienden van het gastgezin, alsook vrienden en vriendinnen die verzoeker via het Atheneum waar hij school loopt of in voetbalclub waar verzoeker actief is leerden kennen en die allen getuigen van zijn goede kennis van het Frans die hij heeft ontwikkeld sinds hij bij het pleeggezin verblijft, zijn respectvolle en positieve ingesteldheid.

Verder blijkt uit de attesten van het Athénée Royal in Jumet dat verzoeker er ingeschreven was in het DASPA-onderwijs van september 2022 tot augustus 2023 en sinds het schooljaar 2023-2024 ingeschreven is in de beroepsopleiding richting elektriciteit en er regelmatig de lessen volgt (aanvullende nota verzoeker, stuk 7). Zijn uitstekende kennis van het Frans blijkt ook uit zijn toelichting tijdens de terechtzitting van de Raad waar hij onder meer uitlegt dat hij zich zeer goed voelt in het gastgezin waar hij al twee jaar verblijft en dat hij ook zeer dankbaar is en dat dit niet het geval was in het opvangcentrum waar hij voordien verbleef. Hij licht toe dat hij niet alleen actief is in een voetbalploeg maar ook regelmatig met zijn gastvader padel speelt en regelmatig met zijn gastgezin uitstappen maakt en met hen op vakantie gaat. Verzoekers integratie in het gastgezin en zijn deelname aan familie-uitstappen en vakanties van het gezin blijkt uit de foto's die worden neergelegd. Verzoekers voogd die door omstandigheden verhinderd was aanwezig te zijn op de terechtzitting en vervangen wordt door een collega, zet in haar schriftelijke verklaring uiteen dat verzoeker zelf heeft aangedrongen op een gastgezin waar hij zich ondertussen volledig in heeft geïntegreerd en waarin gesprekken mogelijk zijn over religie, alcohol en de verhoudingen tussen mannen en vrouwen (aanvullende nota neergelegd te terechtzitting, stuk 1). Zij stelt dat verzoeker een zeer positieve evolutie heeft doorgemaakt in de loop van de drie jaren dat hij in België verblijft en dat dit zowel te danken is aan de hulp en ondersteuning van zijn gastgezin maar ook aan het feit dat verzoeker erin geslaagd is om de culturele verschillen te overstijgen (tweede aanvullende nota verzoeker, verklaring N.G.).

Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, blijkt uit verzoekers scholing en vrijetijdsbesteding in België en zijn verblijf gedurende twee jaar in een Belgisch gastgezin, wel dat verzoeker zich sinds zijn aankomst in België openstelt voor de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige wordt ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing in een westers onderwijssysteem dat wordt afgekeurd door het huidige talibanregime zoals hierna verder besproken en zijn integratie in een Belgisch gastgezin, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige, zijn opvattingen en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat in belangrijke mate het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving.

Voorts werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het dorp Amarkhil in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. In deze provincie heeft ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, een sterke aanwezigheid (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192). Ook is Nangarhar, samen met de andere Noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p.

33, Algemeen Ambtsbericht, juni 2023, p.36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaverteelt, gerapporteerd. Ook zijn niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als onislamitisch zal gezien worden.

Voorts is hierboven reeds gebleken dat verzoekers profiel als familielid van een voormalig lid van de NDS niet is betwist. Zo uit verzoekers risicoprofiel als familielid van een voormalig medewerker van het Afghaanse leger als dusdanig geen gegronde vrees voor vervolging kan worden afgeleid, kan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat dit minstens de zichtbaarheid van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn dorp en regio van herkomst bijkomend verhoogt.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden.

Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Hierboven werd reeds aangehaald dat verzoeker regelmatig naar school gaat en gemotiveerd is om zijn scholing verder te zetten. Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2013, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrasses over het hele land, gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrassa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen. Madrassa onderwijs is voor meisjes boven de zesde graad het enige beschikbare onderwijs. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia.

Hieruit blijkt het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan, niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet of nauwelijks vertrouwd is. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker enkele maanden voor de machtsovername uit Afghanistan is vertrokken. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig, er een

redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR)*, punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET